

HuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFi

Hungária fiataljai Ifjúsági rovat

Rakd el a HUFI minden számát úgy, hogy - mint kis „könyvecske” - a kezéd ügyében legyen. A néprajz, néptánc, cserkészélet gyöngyszemeit gyűjtögetjük számodra!

HUFImenyegző! - Magyar-magyar esküvő! -

A szerelem olyan, mint az édes méz vagy az ifjú lehelet, mint az első napsugarakkal elpárolgó harmat. Viszont a mély szeretet, a kölcsönös elismerés, a tisztelet és a humor, az intellektuál kapcsolat egy életre szóló talajt biztosíthat egy jegyespárnak.

December közepén esküvő volt a kolóniában, szintiszta magyar cserkészszízek esküvője. Ilyen már régóta - másfél évtizede! - nem volt köztünk! **Demes Sanyi Gerner** elvette **Zombory Andit**. Örök hűséget és barátságot esküdtek egymásnak, a kolónia igen számos tagja és argentin barátok jelenlétében: a család, a cserkészbarátok, az iskola-egyetem-munkatársak és ismerősök előtt.

Ragyogó menyasszony, büszke papa...

Az újdonsült házaspár, a szertartás után kijövet

Ott voltunk mindnyájan a 2009. évi 56-os fáklyásmenetünk záró miséje és műsora színhelyén, a magasztos *Jesus en el Huerto de los Olivos* óriási olivosi templomban. Cserkészsorfalat álltunk a ragyogó fiatal magyar párnak: negyven kiscserkész, cserkész és cserkészszízt teljes egyenruhában!

A pirinyók „bevonulása”

komoly, 11 éves korához illően betartotta a menet „szigorúságát” néhány pillanatra ugyan elterelték a jelenlévők jóindulatú figyelmét, míg végre Andi felérkezhetett a várakozó vőlegényhez, az oltár mellé helyezett székek sorához.

Az oltárnál

Rövid misével összekötött meghatóan szép, egyszerű volt a szertartás. Sanyi nagybátyja, **Nt. Demes András** külön e nevezetes alkalomra utazott föl Tres Arroyos-ról. hogy unokaöccsét és mátkáját magyarul indíthassa el a közös életükbe. Különösen kedves látvány volt a menyasszony sok kiscserkésze (Andi a cserkészcsapatok kiscserkészejének sikeres parancsnoka), ahogy egész elől, a földön ülve s meglepően jól viselkedve végigkiváncsiskodták a szertartást.

A végét kicsit megelőzve, az egyenruhások lábujjhegyen siettünk ki, hogy a kijáratnál újházas barátainkat csatalkáltással és rizsesóval fogadjuk. A pillanatot vidám csoportkép örökítette meg.

A „rizsáldás”

Az újházások és cserkészeik...

Alighogy délután hatot ütött az óra, átöltöztünk. Estélyi ruháinkban indultunk útnak: 40 km-re, az *estancia* Villa María felé, ahol vacsora és nászünnepek következtek. Már esteledett, mire autókkal és bérelt buszokkal kiérkeztünk. Az impozáns, hírneves tudorstílusú kiskastély 1927-ben épült Alejandro Bustillo terve szerint s 600 hektár fásított park veszi körül. Első tulajdonosa Celedonio Pereda volt, később az Urquiza Anchorena család hétvégi rezidenciája lett. Marcos Paz mezővároska területén fekszik, végtelennek tűnő pusztasággal körülvéve.

Már a bejáratnál ránk ereszkedett egy lelkület... Kacsaringós földúton haladtunk befelé, lassan, remek hangulatban. Parkolás után úgy 200 métert gyalogoltunk a puha fűben (gála cipőink tűhegynyi magas sarkai legnagyobb élvezetére), míg egyszer csak egy erdőszél mellett felbukkant előttünk a *casco*, a birtok főházának épülete! Mesebeli, a helyzet romantikáját aláfestő látvány volt!

A Villa María estancia főépülete

A nappali fények már homályosodtak, enyhe szellő ringatta a magas faágakat. Megtudtam, hogy a park Charles Thays világhírű francia tájtervező és tanítványa, az itteni Benito Carrasco műve, és több mint 300 különböző fa/növénypéldány művészi összeállításának eredménye.

Folyt. a 2. oldalon

Havi „HUFImondat”:

„Nem létezik kedvező szél annak, aki nem tudja, merre megy!”

Seneca

Olvasunk...

... és gondolkozunk

Nem süllyed el a hajónk

Számomra a 2012. év nem volt kellemes év. Még a virágcserepeim öntözése sem ment könnyen. Átbotladoztam a hónapokon, túléltem az új viharokat (kis lakásom is!) és többször is megköszöntem az Istennek, hogy perspektívám mégsem veszett el a ködben. Bezzeg meg kellett küzdenem a védelméért! Felmérhetetlen változások sorakoztak, toltak, rángattak, az idegrendszerünk egyensúlya megsemmisítését próbálták beállítani, azokét, akik látszólag erősebbek s kitartóbbak vagyunk. Kár, hogy félelmetesen sokan még mindig nem veszik észre, hogy *az élet értékei vannak veszélyben!* Hiszen érték a nyugalom (nincs), meg a mosoly (ritka), a bizalom (eltűnőben), a becsület (megvitatva), a felelősségtudat (megcáfolva) és a bátor meggyőződés (kinevetve) is! Ezek az értékek látják el mindenkortól az önértéket, amely nélkül viszont megszűnik az összmunka egyetlen sikerlehetősége.

Ugyancsak durván megakadályozza a sikert az infláció is, s az elmúlt 2012 alatt ismét megkockáztatta az argentin lakosság mércéjét, természetesen az itteni magyarokét is. Pénz nélkül a kreativitás is megcsönkul (ám ötletes tehetséggel mindig megoldható), a kedélyek gyengébbek, szövegünk terjesztéséhez is már a zsebeink alján keressük a csupán pillanatokra elegendő tantuszokat. Gyakorlatilag ilyenekkel találkoztam: sör-pezső - vagy színházbelépő? Új cipő - vagy egyesületi tagdíj? Kedvenc vacsora - vagy adakozás? Karácsonyi ajándék - vagy tábordíj? Megélhetőség - vagy magyarság?

Amikor választani kell és szorít a kötél, majdnem minden esetben a túlélést választjuk. 2012 alatt naponta „választani” kellett! Energiánk nagy része izgalomra és bizonytalanságra pazarlódtott el. Percenként kiutakat kellett keresnünk, nem félve attól, hogy talán egyszer már a szívünk sem bírja tovább.

De nem adjuk fel! Nem szabad! Mert túlélők vagyunk, gyászolók, ünneplő főnixmadarak! Adatközlők és megtartók! Reménygyártók, meleg kezek, mosolygyárak! Az átlagember nem mérlegel, csak kap, átvesz, és továbblép. Nem érzékeli az erőfeszítést, nem szemléli a háttér munkát, mert neki nem az a szerepe: ő a „hallgatóság”: az, aki továbbviszi azt, amit hallott, és teljes ártatlanságában toborozza a szűzfülűeket is!

Ökológia, megmaradás. Szépen-okosan szét vannak osztva a szerepek. S mivel „minden zsák megtalálja a föltját”, mi is varrogatjuk zsákunk kopott fenekét, hogy az elraktárolt ősi kincseink megóvva várhassák a sorra kerülő napfény sugarát. Hajrá! Te, kedves olvasóm, zsákot stoppolsz, vagy fülelsz? Ne ejtsd ki kezedből szereped fonala végét, mert az összehangolásban, az egymástól függésben létezőnk, mint szentjánosbogárka a sötét éjben!

Szép nyarat kívánok neked, s még szebb 2013-at!

Zólyomi Kati

BUENOS AIRES-I MAGYAR NÉPTÁNCMOZGALOM

A Kolomp együttes életéből

A Szent István Otthon meglátogatása és a karácsonyi vásár

2012. december 7, 8 és 9. Hungária egyesület. Vásár!

A néptáncfellépésekkel járó logikus öröme és izgalmak nyomot hagynak, akár a gereblye, amelyet végighúzzunk a nedvesre gyomlált s aztán lesimított földön. Olyan ez, mint egy sajátos, egyedi aláírás! A nyomok pedig nem tűnnek el, hanem újabb ékekkel sokszorosodnak, megörökítődnek bennünk. Az élet során az az egészséges, ha - emlékeztetőként! - érdemes nyomatokat gyűjtögetünk magunknak s másoknak is.

vet, magyar zenét - és szeretetet. Megtáncoltattunk, megnevetettünk mindenkit! De volt, akit énekellettünk, akit harmonikáztattunk! Azt hiszem, mindnyájunk lelkében az életünk egyes fogalmai helyreigazodtak. Bár ellentétesnek hangzik, de „felfrissülve” mehettünk haza.

Meg kéne változzon a köztudatban az „öregotthon” fogalom. Elgondolkozom egy-két tényen, és tisztán áll előttem az üzenet: az öregség a kezdethez való visszavonulás. Az Öregség az élet mindene, a bölcsességgel megpakolt bőrönd, a tudás, a megnyugvás. A

Miután lezajlott Buenos Airesben a XI. Dél-amerikai Magyar Néptánc Találkozó, a Kolomp együttes nekilátott a folytatásnak. Két nagy cél volt előre kitűzve: része lenni a Hungária hagyományos karácsonyi vásárjának (saját standszállal és táncfellépéssel) és meglátogatni a Szent István idős otthonának lakóit. Utóbbit egyszerű volt megszervezni: szándék, dátumválasztás - és ennyi! (l. továbbá SP 1.o.) Annyira kedves és szép volt az a délután, hogy ezzel az eseménnyel kezdem. Oázis volt ez a nap, egy varázsos „szünetpillanat”!

Több autóba ültünk, vittünk uzsonnára valót, italt és sok jóked-

továblépés, az elfogadás titkának kulcsa! Nehéz befogadnom, de megteszem: az otthon egy átmeneti hely. Ahogy az otthon igazgatónője, Eva Rebecchi megírta: az utolsó állomás hotelje. Egy „szálloda”, egy lakóhely, ahol az emberek megteszik utolsó földi mozgásukat ahhoz, hogy a szépséges menyenei életbe vonuljanak át. Lehet ennél szebb? Méltóságosabb? Tisztességesebb? Ezt fogadjuk el azok, akik még épségben és fiatalabbak vagyunk. Életiskola! Minden elismerésem azoknak, akik ezért dolgoznak!

Karácsonyi vásár! Több mint három évtizedes szokás! Jövés-menés, zürzavar, tolongás, öröm! Szín, magyar színek, arcok és találkozások. Szaladgáló gyermekek, frissen recsegő csomagoló papírok, masnik és szalagok. Adakozó kezek - és elmékednivalók.

Vásár! Hónapok munkájának eredménye, hagyomány, nyereség és haladás ez a karácsonyi meglátogatás!

melegítő rituálé - az ártatlan közösségi szeretet egyik legkedvesebb megnyilvánulása. Micsoda léghő, mekkora megmaradástünet! Eredetápolás! Minden kirakodó asztal egy kis varázsszal ellátott világ.

Az argentin nyár füllesztő melegében két vihar közti szünet állt be, épphogy 3 napig tartó kék, üde ég. Mennyei ajándék! A világunk újszerű viharjai bizony leállítják az életet! Ilyen haragos kánikulák, félelmetesen sárga-zöld felhőtömbök, vad záporosók-jégesők és szélviharok újabban a legmeglepőbb társaink... Ámde a vásár hétvégére ismét kegyelmét öntötte felénk az Isten, és planetáris harag-szünetet rendelt tiszteletünkre! Az egyesületünk összes helyiségeiből káprázó szivárvány kerekedett. A díszterem, az 1. emeleti MIK-terem, a tenispálya egésze és a cserkészház alja: minden zsúfolásig tündököl a legváltozatosabb ajándéktárgyaktól, vidáman mosolygó emberektől - háziakkal, bérlőkkel és

Tömegek fordultak meg a 3 vásárnappal

kíváncsi vendégekkel. Minden évben itt vannak az állandó magyar és a megszokott barátok asztalai, s hozzájuk csatlakoznak az újak is.

Magyar népzene tölt be minden űrt! Magyar beszélgetések váltakoznak a hatalmas fenyőfánk árnyéka alatt, míg változatos ételek ízletes és étvágygerjesztő illatokat bocsájtanak az évvégi levegőbe. Vásárunk már az egész szomszédnegyed várt ünnepe, és közkedvelt szertartásokra épül. Ingyen könyv (a HKK „Hungária kölcsonkönyvtár” helyiségében), dísz tárgy, ruhanemű, magyaros ing, abrosz, kerámia, porcelán, ékszer, bőrművesség, játék...

... mit csak szem-szaj megkíván!

Ropni élő népzene!

Az idén, mint mindig, nagy felhajtást keltett a néptáncosok rögtönzött, önfeledt tánca, az élő népzene (a helyi Mákos és Cefre zenekarok szolgáltatásában), a népviseletes táncbemutatók (Regös, Kolomp és Oleander együttesek műsorszámai), a sorsjegyek (három megpakolt karácsonyi kosár), a tánc ház (ez alkalommal moldvai és kalotaszegi), a jeges csapolt sör, perecek, kalácsok, mézeskalácsok, mákos-diós bejglik, a savanyúságok, a Mikulás bejövetele (krampusszal, nagy zsák ajándécsomaggal)! Százával jönnek a vendégek-barátok, a kíváncsi családcsoportok! Vásárolnak, esznek-isznak, és igazi magyar hangulatot raktároznak el magukba. Gyakorlatilag, aki egyszer eljön hozzánk, visszajön a rákövetkező évben is.

Idén több alkalommal szólalt meg az élő zene. Itt a Mákos együttes

Idén több alkalommal szólalt meg az élő zene. Itt a Mákos együttes

HUFImenyegző...

folyt. az 1. oldalról

A nagyház mellől egy pislákoló gyertyákkal kivilágított ösvényt követve találtuk meg a szabadtéri ünnepséghez kiválasztott kertrészt, egy szép s tágas (mesterséges) tó melletti intim sarkot. A fák hangulatvilágítása alatt szétszórt asztalok, székek, szalmakötetektől összerakott ülőhelyeknél már a meghívottak nagy része beszélgetett. Finomságokat osztottak a pincérek és leírhatatlanul kellemes volt a friss, szenynezeetlen mezei levegő.

A kivilágított ösvény

A kezdő keringő

Hirtelen teljesen sötét lett. A tó szemközti partjánál lovasszekér jelent meg. Csalfa vészonnal letakart párt hozott mellénk. Percekkel később helikopter zaja kavarta fel az éj csendjét. Onnan szálltak ki a valódi ünnepek! (Hadd tudja meg a kedves olvasó, hogy Sanyi az extrém élmények fanatikusa...)

Az „égből érkező” mátkapár

Keringő muzsikája szállt fel a magasba! Attól kezdve végtelenül kellemesen, mulatságosan teltek el az órák. Minden tökéletes és élvezetes. A felszolgálás, a zene, a táncörület, a nevetések, a képvetítés, a népi menyasszony-táncoltatás, az élő popzenekar, a vígadás... egyáltalán: elraktározni! Már hajnalodott, amikor hazairányultunk. Egy egyetlen érzés elevenedett fel bennem: az igazira, a megvitathatatlanra, a példaképre gondoltam. Azokra az ideális vázlatokra, a tündérvilág szereplőire, amelyek szebbé, kedvesebbé teszik életünket. Bevallom, nemigen szeretek esküvőkre menni, amennyiben lehet, elkerülöm őket. Nem hiszek az esküvői igazi érvényességében, viszont aznap, s ezt is bevallom, kedvem felkerekedett a hiszékenységre oltáráig, addig az ártatlan világ mezeiéig, ahol minden hites, jogos és igazi!

Valódi szeretettel, a szívem sugallata szerint:
Zólyomi Kati cst.

A Hungária Karácsonyi vásárája egy elmulaszthatatlan esemény, egy hangulatkeltő decemberi „kötelesség”! Kötelessége volt a Kolompnak itt is bemutatkozni, miután hónapokig új táncszámmal készült fel (kalotaszegi csárdás és szapora). Komoly munkával járt a stand előkészítése, az előadandó táncszám gyakorlása, a csoportszellem összehangolása egy olyan munkára, amelyet még sosem végzett. Meglett! Szépen, remekül, zökkenőmentesen! Dézsaszámmal adtuk el a narancslevet, kilószámra a pogácsát-süteményt, s a karácsonyi kosarak sorsjegyeit is! Vagyis megálltuk helyünket. Az élmény teljesen tanulságosra sikerült: tisztességes nyereségünk a tervbe vett 2014-es magyarországi utunk kasszáját növesztette. Megelégedettek és hálásak vagyunk ezért. (ZK)

SZÉP ÉLETV, CSERKÉSZÉLETV

A KÖRS - a decemberi nap alatt - Meleg - szellőszünet - terasz - barátok...

Finom *asado* illatok emelkednek fel az apró fehér nyári felhők felé. Kevesen vagyunk, vagyis épp elegendő: a nyolc KÖRS-tag, plusz három házastárs, két gyerek testvérpár, egy bébi.

Lomniczy Máttyás a vendégfogadó házigazda. Szokásos szeretetteljes öleléssel fogad mindnyájunkat, míg izgatottan tologatja tüze paraszát. Már a roston sísteregnek a válogatott falatok: hús, véreshurka, karaj, kolbász. Amott két aromát izzó hagyma is...

Nagy ernyő alá húzódunk - 36 fokot mutat a hőmérő. Nem baj, annyira jó ismét

b.-j.: Haller Ines, Collia Alex, Benedek Zsuzsi, Lomniczy Máttyás háziúr, Haynal Edith, Ughy Viktor, szerző, Szilvássy Lőrinc

együtt lenni! Morzsát ejt magából a ropogós, friss kenyér, csillog a saláták tálja, ömlik a jegesre lehűtött ital a poharakba! **Örülünk egymásnak!**

Annyira kellemes a hangulat, hogy többen azt gondoljuk magunkban: bár eltartana örökké! **Ughy Viktor** és **Paola** négy hónapos **Attilája** ösztönösen mosolyog, **Szilvássy Lőrinc** születésnapját ünnepeljük!

Lőrinc és **Erzsi** két kisebbik fia, **Tamás** és a fürgé **Ágoston** vidáman futkározik a nap alatt. Fejecskéjüket gyakran vízzel locsoljuk, nehogy napszúrást kapjanak.

Collia Theész Alex felesége **Paula** bölcs arckifejezéssel figyel minket, „fanatikus cserkészmagyarakat”. Annyira elismerően tekint felénk, hogy elbűvölő!

Haller Ines jellegzetes, hangos kacagásai ragályosak - mi is felnevetünk! Szuper felvételek készülnek. **Benedek Zsuzsi**, **Haynal Edith** és jómagam ügyködünk, élvezzük a kedves helyzetek s beszélgetések folyamát.

Ajándékok kerülnek elő, tap-solunk, koccintunk, eszünkbe jut újra meg újra a cserkészélet leg-

nagyobb öröksége: *a barátság batyuja, annak szüntelen ápolása!* Felvillannak emlékeztünkben a páratlan, megosztott pillanatok, mint ez is - egyenruha és felelősség nélkül bár, de a BP által sugárzott feladat legtisztább lelkülete jegyében: „Vigyázz a barátaidra, szeresd őket, tiszteled egyéniségüket, óvd meg hírluket a rossztól, higgy bennük és enged meg, hogy benned is higgyenek”.

A KÖRS nevében:
Zólyomi Kati cst.

ZIKHÍR - ZIKUJDONSÁG

Mivel a báránycák egész évben figyeltek a tanító nénire, megérdemelték az év végén a szórakozást!

A Zrínyi Ifjúsági Kör évzárója - programokkal!
Kirándulás a La Plata melletti „Gyermekek Köztársaságába”

November 17-én délben érkezünk ki Gonnetbe, a *República de los Niños*-ba.

A diákok korosztály szerint három csoportra voltak felosztva: a *Pán Péter*, *Hamupipőke* és *Hüvelyk Matyi* csoportok. Ebédelés után térkép segítségével haladtak. Minden állomáson 3 új magyar kifejezést tanultak meg, amit a következő állomáson kellett elmondani. A jelzőtáblák, épületek, terek, utcák nevei magyar fordításban szerepeltek a térképen: vasútállomás, tudományok hangárja, tanya, babamúzeum, víztorony, kápolna, stb.

A program változatos volt és nagyon vidám. Volt bábú készítés, rádió interjú, feladatok megoldása a minisztériumokban, a babamúzeumban; óriás szappanbuborék fújás, homorú és domború tükrök előtti pózolás a tudományok hangárjában; tehénfejés, állatetetés, bőregetés a tanyán, hajóút, vonatkozás...

A délután végefelé csoportkép készült az Amfiteátrumban, fel-alá szaladgálás a Stadion lépcsőzetén - és vissza busszal a Cserkészházba. Biztosak voltunk, hogy a visszaúton mindenki aludni fog. Ehelyett a

A cserkészek Istentisztelettel búcsúztatták az évet

Anyagtörődés miatt csak most kerül sor ennek a szép képnek és hírnek közlésére:

A cserkészélet egy közös Istentisztelettel fejezték be október 27-én. A még látogatóban ittlévő **Nt. Écsi Gyöngyi** tartotta.

Bonapartian Edi, **Kerekes Miki** és **Lajtaváry András** kísérték a cserkészeket

gyülekezetet a népdalok dallamára énekelte zsolnárokkal.

Igen bensőséges és megható szertartás volt!

Noha a kép csak a kiscserkészeket mutatja, fiúk, lányok, vezetők - mind ott voltak!

(Retezár Móra híradása alapján).

kicsik a betlehemeset gyakorolták, a nagyobbak nótáztak, kifogyhatatlan energiával...

Nagyon szép napot osztottunk meg, és sok-sok új magyar szót gyakorolhattunk élményszerűen.

ZIK KARÁCSONY

A hagyományos **ZIK Karácsonyra** december 16-án **Honfiék** kertjébe, Benavidezbe készültünk. De már a reggel sötétben indult, hamarosan az eső is megeredt és szüntelenül zuhogott. Nem akartuk, hogy a jászol melletti találkozásunk elmaradjon. Ezért délután meghúzódtunk a Hungária nagytermében,

karácsonyfát állítottuk fel, és a jelenlevő fiúk, lányok előadták a betlehemeset. Meghallgattuk a betlehemi történetet, együtt énekeltek a sok kedves karácsonyi éneket. Mindenki

kapott édességet meg a 2013. ZIK naptárt, amelynek témaköre a magyar nyelv szépsége: „Nyelvében él a nemzet!”

A program végén **Horacio Beis** spanyolul szólalt meg. Megható volt a nem magyar származású édesapát hallani. A Szent Család egyiptomi menekülésével hasonlította össze az emigrációs magyar nagyszülők útját. És biztatott arra, hogy amint Jézus üzenetét őrizzük, úgy ápoljuk elődeink értékeit is. Tartsuk meg örökségünket, identitásunkat. Majd kérte a Jó Istent, hogy segítse a Zrínyi Kört ebben az alapvető munkájában.

Gorondiné Meleg Judit

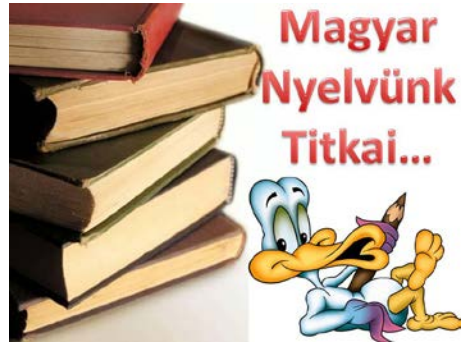
Zsuzsi íróasztaláról...

Lajtaváryné Benedek Zsuzsi cst. rovata

Kivel mész nyaralni?

Minden nap rábukkanok valamilyen nyelvi érdekességre. Egyszerűen nem lehet ezt megenni, sőt, az ember egyre kíváncsibb és egyre jobban nekiáll böngészni, kutatni, és mindig újabb és újabb nyelvi csodákra talál rá. Valóban csodás a mi anyanyelvünk.

Például ha azt akarom kifejezni, hogy egy barátom társaságában utazom a tengerpartra, akkor egy ragot ragasztok a barátom nevéhez, a **-val**, **-vel** ragot. **Katival**, **Pistivel** és **Zolival** utazom a tengerpartra. Akkor történik egy kis változás, ha a barátom neve nem magánhangzóval végződik. Ha, természetesen azt, az útítársam Péter, Pál, vagy Agoston, akkor nem ***Pétervel**, ***Pálval** és ***Agostonnal** utazom. Ez nem hangzik jól, fülünk is nyelvünk is mást kíván, és akkor a **vé** betű az utolsó mássalhangzó hangját veszi át, az utolsó mássalhangzóval hasonul, tehát **Péterrel**, **Pállal** és **Agostonnal** utazom a tengerpartra. Így a helyesírási szabály is érthető. Ha Károly lenne a kísérő személy? Azt hogyan írjuk? ***Károlylyal**? Nem, hanem **Károlyyal**, **Koppánnyal**, **Taksonnyal**. És ha lenne egy kiskutyám, akit úgy hívnak, hogy Meggy? És őt is vinném magammal (most már tudod, miért írom két **em** betűvel?) Hogyan írom azt, hogy **Meggyvel** utazom? Ha hosszú dupla mássalhangzóról van szó, azt már nem lehet még jobban meghosszabbítani. Az úgy marad. Tehát **Katival**, **Péterrel** és **Meggyvel** (kutyámmal) megyek a tengerpartra.

Ez eddig talán sok olvasó számára nem újdonság. De menjünk tovább. Nézzük, hogyan állítja össze a magyar nyelv azt, hogy az én saját személyemmel, a te személyeddel, az ő személyével cselekszik valaki valamit: **VELEM-VELED-VELE-VELÜNK-VELETEK-VELÜK** Ugyanezt a **-vel** ragot ragozza birtokos esetben. Mi a birtokos eset? Amikor megmondom, hogy kié: autóm, autód, autója, autónk, autótok, autójuk. **Veled** megyek nyaralni. **Velem**? Igen, **veled**. Kati is **velünk** jön. Mennyire szabályos és logikus ez a nyelv. Szeretem.

Hogyan fejezzük ki azt, ami egy jelzett célra alkalmas, amivel egy jelzett cselekvést végrehajtunk? Például a ceruza, toll, töltőtoll. Ezekkel mind írunk. Tehát ez **írni**való. Megint itt a **-val** rag. Mert **vele** írok. Éhes vagyok, van valami **ennivaló**, **harapnivaló**? Szomjas vagyok. Van-e **innivaló**? Végeztem az előadással, valakinek van valami **mondanivalója**? Sietek haza, sok **tanulnivalóm** van.

Ha a **-val** rag azt fejezi ki, hogy valaki társaságában, vagy valamilyen eszköz segítségével cselekszem, akkor azt is jelenti, hogy valami igenis létezik, megvan, és hála annak cselekszem. Innen ered a **való** szó, a nem létezővel ellentétben. **Nem ismeri a való történetet. Valóság. Valóságos. Valóban úgy van. Valódi.** Ha tovább gondolkodom, akkor eszembe jut más is! Hogyan mondjuk azt, hogy honnan származik, hova tartozik? **Falunkból való.** És ha valamilyen szempontból valami valamire alkalmas? **Gyermekeknek való könyv. Zsírnek való szalonna. Bal lábra való cipő.** Szókincsünk tovább bővül ilyen csodás szavakkal: **hiábavaló, jóra való, valamire való.** A jelzett céllal létező. És ha a jelzett bánásmódot akarjuk kifejezni? **Csapnivaló, akasztófára való.** Ha bizonyos körülmények közötti személyre vonatkozom, akkor azt mondok **feljebbvalóm, alattvalóm.** Ha a jelzett testrészen viselt holmáról beszélek, akkor az a **fülbevaló, fejre való.**

Valaha elgondolkoztál azon, hogy ez a kis **-val**, **-vel** rag ilyen hatalmas? Valóban remek a magyar nyelv! De nem csak ez a rag hatalmas. Figyeld meg a **-ban**, **-ben** szótagot. Azt fejezi ki, hogy valami valamit tartalmaz, valami valahol ott bent van, valaminek a belsejében. **Az autóban ülök Katival.** Ha most ezt a ragot birtokos esetben ragozom, akkor létrejön az, hogy:

BENNEM, BENNED, BENNE, BENNÜNK, BENNETEK, BENNÜK.

„MAGYAR” ÉLETÜNK SZÍNEI

Budapesti tudósítónk:

Dr. Espinosané Dr. Benkő Teri cst.

Milyen kicsi a világ - és milyen érdekes fordulatai vannak az életnek! Mindig azt gondoltam, hogy majd magyarul beszélek gyerekeimmel s azon ábrándoztam, hogy miként fogom átadni nekik a magyarságot, a nyelv szeretetét, a kultúrát. De íme, milyen vicces a sors: Budapestten lettem szerelmes egy venezuelaiba, hozzámentem, és most itt is lakunk, és itt neveljük kisfiunkat. Mostanában sokszor mondjuk a neki, hogy: **en español!** - vagyis spanyolul, és ez is valamennyire vicces. Pont fordítva, mint gyermekkoromban, mikor a: **magyarul mondd!** volt az egyik leggyakoribb mondat az életemben.

Nacho kisfiam két és fél éves koráig csak spanyolul beszélt, úgy kezdte a bölcsődét, majd jött az óvoda. Mára már többet beszél magyarul, mint spanyolul, sok időt tölt az óvodában, sajnos többet, mint velünk. Remek, hogy ilyen gyorsan megtanulta a magyart, fújja a nótákat és a mondókákat. Most rajtunk a sor, hogy következtetések legyenek, és tovább csak spanyolul beszéljünk hozzá.

A nyelv egy kincs, egy ajándék, amit mindenképp meg szeretnénk őrizni. Habár olvasunk neki meséket spanyolul és kis rajzfilmeket is néz, észrevettem egy nagy különbséget szüleim-nagyszüleim és köztem. Én főként a nyelvet adom át. Megvan bennem az argentin temperamentum, a **mate**-zás, talán egy latin stílus, és ezt óhatatlanul át is adom. De nincs meg bennem az a nemzeti érzelm, ami a nagyszülőknél benne volt. Hiába, engem magyarként neveltek, paprikás csirkén és főzeléken nőttem fel, magyar népmesét olvastak es-

ténként nekem. És habár argentinnek és magyarnak is érzem magam, nincs olyan szilárd argentin hagyományom, kultúrátudásom, mint a magyar.

Ez a fogyatékságom. Igen, tudnék most argentin népzenet keresni a neten, latin népmeséket gyűjteni, de úgy érzem, az egy kicsit mesterkéltné lenne részemről.

Josénak kicsit könnyebb, ő venezuelainak nevelkedett. Neki több a háttere a nyelv mögött. Több dalt is tud, megmondát. Nekem az marad, amit szeretek és ismerek: a spanyol nyelv, egy pár dal és az ország emléke maga. Az emberek, a barátaim, a család. Együtt nézzük a térképet és mutatom, hol lakik a nagycsalád, sok helyen, szerte a világon. Remélem, majd ha fiam felnő, mind bejárja a világot és megtalálja azt a helyet, ahol boldog lesz, és majd otthon érzi magát.

Teri

A Kolomp együttes évzáró „bulija”

Egy eredményes év után december közepén évzáróra gyülekeztünk: Kolompévzáróra! Teljes létszámban jelentünk meg: huszonheten voltunk!

Egyik táncosunk, **Negrisola Robi** martínezi kertés házában egy roskádásig teli asztal mellett foglaltunk helyet. A vonzó jelige: ne főzzön-süssön senki: legyen bőven ital, felvágott, sajt, kenyér - és édesség!

Ragyogtak a decemberi csillagok. Csak szépet sorolhatnék fel, ha szükséges lenne... Hajnalig tartott a „bankett”. Hajnalig a jókedv, a baráti szeretet. Valóban isteni ajándék olyan

időkben, amikor a nemtörődomség és a felületesség uralkodik mindenhol. Mi örvendünk egymásnak, ölelgetjük egymást, támogatjuk egymást bajban-szomorúságban-örömben, és valahányszor találkozunk, kifejezzük egymás iránti érzéseinket. Ez nem titok, ez érvényes módszer és céltudat. Ez érettség.

Zólyomi Kati, együttesvezető

HUNGÁRIA

MAGYAR EGYESÜLET

Pje. Juncal 4250 - (1636) Olivos
☎4799-8437 / Iroda ☎4711-0144

ELNÖK: ZOMBORY ISTVÁN estebanzombory@gmail.com

Vezetőségi gyűlések a hó 1. és 3. szerdáján.
Választmány: Páros hónapok 3. szerdáján.

Titkárság: Bernáth Erzsébet (Pintyő)
Keddőtől - péntekig 18 - 21 óra. Szombat 15 - 20 óra.
hungariabuenosaires@gmail.com

Tartozásának összegét mailen is megérdeklődheti.
Az Egyesületi tagdíjak bankátutalással befizethetők:
Banco de la Provincia de Buenos Aires, Suc. 5080 OLIVOS
Beneficiario: Hungaria CUIT: 30-61506567-2
CBU: 01400380 01508002240916
Cuenta Corriente N°: 022409/1
Kérjük tisztázza mailcímünkre, kinek a tagdíját fizeti, hány hónapra, és szíveskedjék elküldeni a befizetési szelvény másolatát. E-mailen küldjük a hivatalos nyugta másolatát. Az eredeti átvehető az irodaórákban.

Bízunk bennetek. Benne felmerült egy kérdés. Kiben van a hiba?

Valahova bejáratos, a helyi körülményeket jól ismerő személy: **bennfentes. Bent. Benti** szoba. **Bennlakó.** Valamilyen távoli vidék őslakója: **bennszülött. Benső,** belsőleges. **Bensőség,** őszinte átélés, mély érzés. Barát-ságos, **bensőséges.**

Bennem semmi kétely nincs, hogy a magyar egy remek nyelv. Szeretek játszani a magyar nyelvvel!

Ami az íróasztalon maradt:

Milyen közmondásról van szó? Kimaradtak a magánhangzók. Rájössz? Mindegyikben szerepel egy állatnév:

- hs dszn mkkl lmdk / Mindenki arról álmodozik, amire vágyik.
- vk tyk s tll szmt / Az ostoba ember is rátalál a megoldásra.
- n gyl lr mdv brr / Kár annak örülni, amit még nem ért el az ember.

Megoldások: Ehhez dísznö makkal álmodik. / Ne igyál előre a medve bőrére. / Vak tyúk is talál szemel. / Ne igyál előre a medve bőrére.

Figyelem!

A Hungaria Könyvbarátok Köre kölcsönkönyv- és levéltár (HKK) jelenti, hogy a Hungaria Egyesület januári vakációja alatt nem áll ügyfeleinek rendelkezésére.

Minden érdeklődőt szívesen fogadunk újból **február 8-tól kezdve**, a megszo-kott órarendben, azaz 19-21 óráig.

Februártól kezdve visszaállunk a havi kétszeres nyitásra (2. és 4. péntek). Telefon sürgős esetekre 4798-2596

Mikor a legfeketébben terjeszkedik széjjel a sötétség, a fűszálak közül akkor tündökölnék elő a szentjánosbogarak és az ég boltozatán az örök csillagok.

(Gárdonyi Géza)